

ste hvert 5. Aar skal sørge for, at en Aktuar undersøger Selskabets finansielle Stilling, og Aktuarens Rapport skal ligesom Regnskaberne indsendes til Handelsministeriet og offentliggøres af dette. Endvidere foreskriver Sect. 7. 2, at Handelsministeriet skal granske de indsendte Regnskaber og Rapporter og søge Rettelse gennemført, hvis Urigtigheder eller Unøjagtigheder forefindes.

Til Sikkerhed for de forsikrede skal ethvert Selskab deponere £ 20 000 for hver af de under Loven faldende Brancher, Selskabet vil drive.

Sect. 3 indeholder den interessante Bestemmelse, at Selskaber, der driver forskellige Arter af Forsikring, skal føre særskilt Regnskab for hver Branche, og at de forsikrede indenfor den enkelte Branche skal have Fortrinsret til Dækning af de Aktiver, der svarer til denne Branches Indtægt. Man forhindrer herigennem, at uforsvarlig Forretningsførelse for en enkelt Branches Vedkommende kommer til at ramme de forsikrede indenfor Selskabets andre Brancher.

7. *Belgien* har ingen Forsikringslovgivning, heller ikke for Livsforsikring, men Forarbejder er i Gang. *Holland* har for Livsforsikrings Vedkommende en Lov af 22. December 1922. *Finland* har fra 1891 en Lov om udenlandske Forsikrings-selskabers Ret til at drive Virksomhed i Finland, og fra 1908 en Lov om Brandforsikringsforeninger; ogsaa her er Forarbejder til en almindelig Forsikringslovgivning i Gang. *Italien* har indført Monopol for Livsforsikringsvirksomhed. For Skadesforsikring er der givet forskellige spredte Forskrifter, og Forslag til en samlet Kontrollovgivning er nu til Behandling i Parlamentet. *Osterrig* fik et Forsikringsregulativ i 1896; nu gælder Regulativ af 7. Marts 1921, der — ligesom det ældre Regulativ — bygger paa de samme Principper, som den svenske og tyske Lov.

Af Lande udenfor Europa har *Japan* en Tilsynslov fra Aar 1900, der angives at følge de fra den tyske og den svenske Lov kendte Principper. Og indenfor *Nordamerikas forenede Stater* findes ca. 50 Forsikringslove, idet hver Stat har sin særlige Lov og sin særlige Tilsynsmyndighed. Disse Love er meget strenge, hvilket vel staar i Forbindelse med, at Forsikringsvæsenet her synes at have været udsat for særlig alvorlige Rystelser; det angives saaledes, at omkring 1 400 Brand- og Transportforsikrings-selskaber maatte gaa i Likvidation i Tidsrummet fra 1860—93. Meget ofte gives Koncession kun for 1 Aar ad Gangen. De Maksimeringsregler, Selskaberne skal følge, er ofte fastslaaede ved selve Loven. I nogle Stater fastsætter Regeringen Brandforsikringspræmiernes Størrelse.

Bortset fra de sidst omtalte amerikanske Lovgivninger, om hvis praktiske Virkninger man ikke kan have nogen bestemt Mening, viser det sig da, at det netop er en begrænset Kontrol med Forsikringsvirksomhed, fremmede Lovgivninger gennemfører. Det offentlige blander sig ikke i Virksomhedernes daglige Forretningsførelse; man indlader sig ikke paa en gennemført Kontrol med det tekniske Grundlag for Virksomheden. Der er ganske vist Spor af noget saadant, naar f. Eks. den tyske Lov kræver Beregningen af Præmier og Præmiereserver godkendt af det offentlige ved saadan Syge- og Ulykkesforsikring, der drives paa Livsforsikringsvis paa Grundlag af bestemte Sandsynlighedsberegninger, eller naar den svenske Lov i al Almindelighed kræver Selskabernes Maksimeringsregler godkendt. Man synes imidlertid med Tøje at kunne rejse det Spørgsmaal, om der egentlig vindes noget væsentligt ved at kontrollere det tekniske Grundlag fra visse Sider eller for enkelte Dele af en Forretning, naar man dog ikke kan gennemføre en fuldstændig Kontrol. Og det har været en Betingelse for, at man indenfor Kommissionen har kunnet samle det alt overvejende Flertal om et Forslag, at man konsekvent har gennemført den her forsvarede Linie, idet man kun i Kraft heraf har